

Tíz éve kezdődött a Ferencváros legmélyebb pokoljárása

2013 június 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Már tíz éve annak, hogy a Ferencváros-Debrecen bajnoki után talán minden idők legnagyobb hazai stadionbeli botrányát élték meg a helyszínen levők. Hogy miért történt mindez, arról több feltevés is szólt, de ki soha nem derült, és hogy pontosan mi történt 2003. május 30-án az Üllői úti stadionban.

A konkrét okokról ellentmondásos információk vannak mindössze mind a mai napig. Egy biztos, máig ható, súlyos következményekkel járt ez a Ferencváros, és minden ferencvárosi szurkoló számára.

Aki ott volt sosem feleli azt a hangulatot. Tudtuk és éreztük, hogy ezen a napon valami nagyon rossznak a kezdetét látjuk majd, és valóra is váltak a legrosszabb balsejtelmek. Ezért voltam benne biztos, hogy sok helyen emlékeztetnek majd erre a számunkra valóban fekete napra, de szurkolói kommenteken kívül nem találok semmilyen írással, amely visszautalt volna a Debrecen elleni balhéra. ezért teszem ezt most meg én, megpróbálva összegezni mindazt, amit tudni, sejteni lehet a történekről, összefüggésekről.

Elsőször is nézzük, azt, amit mindenki tud, ami a híradásokban leírt a balhéről.

„Budapesten, az Üllői úton a Ferencváros-Debrecen mérkőzés 0-0-ra végződött, miközben az MTK 1-0-ra győzött Újpesten, és így megnyerte a bajnokságot. A Fradi szurkolók csalódásukban a mérkőzés után beözönlöttek a pályára és ütöttek, vertek mindenkit, akit értek, játékosokat, szakvezetőket, fotósokat. Szentés Lázárt, a DVSC vezetőedzőjét kórházba kellett szállítani. A székház ablakait betörték, a Népligeti autóbusz-állomásnál több

hirdet?oszlopot felgyújtottak, a kiérkez? t?zoltókat is megtámadták. Rendbontás történt a Könyves Kálmán körút sarkán, valamint az MTK pályánál is. A rend?rség összesen 14 személyt állított el?, hetet gyorsított eljárás keretében bíróság elé állítanak rendzavarás szabálysértés elkövetése, illetve csoportos garázdaság b?ntettének alapos gyanújával” – írta az [origo].

Egészítsük ki ezt annyival, hogy minden híradás szerint Tököli Attilát és Aleksandar Jovicot verték meg a Fradi játékosai közül, illetve az akkori vasárnapi hírm?sorban, a "Szólás Szabadságában" bemutatott videó szerint többen közösségellenes rigmusokat skandáltak. Ne hallgassunk el semmit, felvételek tanúsága szerint, mintegy tucatnyi ember kórusban "zsidózott". Ehhez jön még Sz?cs Lajos, állítólagos kukadobálása, de ez már tényleg mellézköngéje csak a botránynak, amely párja nélküli volt a magyar pályákon.

Az események minél pontosabb megértéséhez érdemes visszautaznunk az id?ben hangulatilag is, újra felidézni, milyen lelkiállapotban voltak a Fradi-drukkerek akkortájt. A csapat szárnyalt, hosszabb id? után szövögethettek olyan terveket a szurkolók, amelyeket a Fradihoz méltónak t?ntek: az együttes vezette a bajnokságot, BL-szereplésben bízott mindenki, új, valóban er?sítést jelent? igazolásokról pletykáltak a zuhanyhíradóban. A Fradi tulajdonosa akkoriban Várszegi Gábor, illetve a Fotex csoport volt, amely két évvel korábban, nagy visszhangot kiváltva szerezte meg a klubot.

Ezt a lépést többen is kritizálták, még a politikai paletta különböző oldalairól is, nem lehet csodálkozni, hogy a szurkolók sem voltak teljesen egységesek. A Fradi-drukkerek akkor már túl voltak a BL-pénzek elherdálásán, az ezredforduló egyre gyengébb Fradiján, egyre gyakrabban emlegetett ék a klubbal kapcsolatban a cs?döt. Torgyán József elnöksége alatt valamelyest, de csak valamelyest jobb lett a helyzet, azonban egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy ha nem lesz új tulajdonosa az FTC-nek, valóban nagy gondok lehetnek. Így a többség megment?ként fogadta a rivális MTK tulajdonosát, Várszegi Gábort, de az igazsághoz hozzátartozik, hogy mindig volt egy kisebb létszámú, de nem éppen halk csoport, amelyik nem örült az ? érkezésének. Azonban itt rendre ferdítettek és ferdítenek azóta is ebben a témában. Ugyanis az új tulajdonost kritizálók között is kisebbségben voltak azok, akiknek a származása nem tetszett. Igen, voltak ilyen emberek, talán néha "zsidózgattak" is, de ez semmiképpen sem volt jellemz? a lelátói hangulatra, többnyire elszigetelt jelenségr?l beszélhettünk. Az viszont már mindjárt érdekesebb kérdés volt, hogy a Fradi tulajdonosa, azt az MTK-t is birtokolta, amely akkortájt a legnagyobb riválisa volt a Ferencvárosnak. Ez volt, ami aggodalmat keltett, és ez volt, ami több más minden mellett, a "tragédiához" vezetett.

A kommunikáció akkoriban úgy szólt, hogy az MTK-szurkoló Várszegi Gábor, miután szeretett csapatával nem tudott bekerülni a BL-be, stratégiát váltott, a kék-fehéreket amolyan Ajax-szer? utánpótláscsapatként m?ködtetve, és Magyarország legnagyobb klubjával, a Ferencvárossal szeretett volna nagyot alkotni. Nincs miért kételkedni ebben a szándékban, az MTK valóban a fenti útra lépett, és a Fradi is g?zer?vel haladt a számára kijelölt dics?séges irány felé - 2003 május 30-ig.

Tehát akkor 2003. május 30 van, az Üll?i úton tele stadion el?tt Ferencváros-Debrecen mérk?zés. Ha a Fradi nyer, bajnok, ha döntetlent játszik, de az MTK is Újpesten, akkor is bajnok. Nem t?nt lehetetlen küldetésnek a gy?zelem, s?t, tulajdonképpen mindenki elkönyvelte azt, szurkolótól a vezet?ig, és ez volt az egyik nagy hiba. Hiszen a Fradi már fordulókkal korábban megnyerhette volna a bajnokságot, de a szezon vége egy picit nyögvenyel?sebb lett. Nem akármilyen Fradi volt pedig, pár héttel korábban a Magyar Kupát el is nyerték – a Debrecen ellen. A kapuban Sz?cs Lajos, hátul a fiatal Vukmir, az ereje teljében lev? Dragóner, a legjobb passzban lev? Gyepes, közepen az újjáéledt Lipcsei, hogy Geráról ne is szóljunk, a mestereknek az utóbbi évek legjobb Magyarországon játszó sz?r?je, Adem Kapic segít be. El?l pedig ott van Tököli, aki a legjobb csatár volt akkor az NB I-ben. Az ifjú Leandro pedig még a kevésbé értékelt futballisták közé tartozott az Üll?i úton. Az a csapat valóban sokra hivatott volt, ráadásul már cikkeztek arról, hogy érkezik Torghelle, és még egy-két nagy név az NB I-b?l, de szó volt egy olyan tehetséges külföldi játékosról is, aki kés?bb a Bundesligában futott be komoly karriert.

Biztató volt tehát a helyzet, annál is inkább, mert az a Debrecen, még egyáltalán nem az a Loki volt, amelyik kés?bb a Bajnokok Ligája csoportkörében szerepelt, ez az ellenfél, még az a - bocsánat a debreceni érzelm?ekt?l - "gumicsizmás" banda volt, amelyt?l egy közepes napot kifogó Fradinak sem kellett tartania. Végs? esetben az Újpestre is lehetett számítani, hiszen elméletileg nem várt könny? meccs a Megyeri úton az MTK-ra, ez végül hiábavaló elvárásnak bizonyult, a jelenlev? újpesti drukkerek is meger?sítették, csapatuk nem igazán vette komolyan azt a találkozó - de a hazai-, és persze a vendégközönség sem bánt ezt. Megvalósult tehát az a helyzet, hogy a de facto közös tulajdonossal bíró Fradi és MTK, két csapata fej-fej mellett küzd az aranyéremért az utolsó fordulóban. Az mindenesetre borítékolható volt, egyik csapatánál nem lesz túl népszerű Várszegi aznap este, és ez a csapat végül a Fradi lett. *(Itt meg kell jegyezni, voltak olyanok, akik összeesküvést láttak ebben, mondván, el?re*

el tervezett koreográfia volt. Később ezt is nagytánc alá vesszük, de ez sokadik nekifutásra is elég meredek elgondolásnak t?nik.)

Maga a mérk?zés egyedi hangulatban telt, és ez csak később vált egyértelm?vé. Az azért felt?n? volt, hogy a meccs el?tt, de közben is többször elhúzott a repül? a stadion felett, lobogtatva a még meg sem nyert 28. bajnoki címet ünnepl? molinóval. El?tte mindenki arról nyilatkozott, hogy fogja a csapat és a szurkolók együtt ünnepelni az aranyat, illetve néha hozzátették, hogy legfeljebb az ezüstöt. Ez azért ma is meredek elgondolásnak t?nik, tíz éve pedig még inkább az volt. Egy ilyen helyzetben, az ezüstnek nem tud örülni egy ferencvárosi szurkoló, éppen ezért volt veszélyes az, hogy bejöhessenek a pályára a szurkolók ünnepelni. Ez egyébként mindig is egy ellentmondásos dolog volt: bejöhetnek a drukkerok, vagy sem. A mai napig látunk meccs után feljutást, bajnoki címet, dobogót elér? csapatok szurkolóit a pályán ünnepelni. Általában nincs ebb?l probléma, akkor sajnós volt, amit meg kellett volna el?zni.

A Fradi roppant gyengén játszott azon a meccsen, szinte helyzete sem volt, bár egyszer a kapufát sikerült eltalálni. A Debrecen nem akart támadni, szemmel láthatólag a biztos 0-0-ra hajtott, ami számukra minden addigi legnagyobb sikerüket jelent? bronzérmeket érte a számukra. Már a meccs közben bundát kiabáltak, utána mégtöbben rebesgették ezt. Aki ott volt, és látta a játékosok arcát, az láthatta, nem volt rajtuk "nemtör?dömség". Fájt nekik, hogy nem megy a játék, hogy távolodik az arany, hogy nem szolgálják ki a közönséget. Akartak, de nagyon göcsösen, az a csapat talán sohasem játszott ennyire gyengén, és ahogy lenni szokott, szerencsése sem volt. De a lelátó már kezdett mozgolódni. El?ször akkor, mikor a második félid? közepén több ponton is elterjedt a stadionban, egyenlített az Újpest az MTK ellen. A 7-es szektor szó szerint felrobbant erre a hírre, és a Pénzverde fel?li részen is hosszú percekig élt ez a hit a drukkerokban. A második félid? elejét?l pedig megkezd?dtek azok a jelenetek, amelyek a meccs utáni atrocitásokhoz vezettek. Részeg, kigyúrt emberek indultak meg az alsóbb szektorok felé, és másztak fel a kerítésre. Már akkor szitkozódtak és anyáztak, amikor még b?ven lett volna id? a gy?zelem kiharcolására, köpködték a biztonsági embereket, akik?l szintén érdemes egy szót ejteni. Két egyetemista kinézet? átlagember lett volna hivatott, hogy megállítson több tucatnyi agresszív huligánt, körülbelül minden kerítésnél ezek voltak az arányok. Nem sikerült. A lefújás el?tt már a kapu mögött tolongott a tábor egy része, szurkolva, ereklyére ácsingózva, ugyanakkor egyfajta fenyegetést is jelenteve. Az áhított gólt nem sikerült elérni, a meccs véget ért, lássuk, mi történt ezután.

Ahogy a hírekben lehetett olvasni, ütöttek, vágta mindenkit a megvadult szurkolók. Igen, tulajdonképpen így is volt, de valójában mégsem. Többször ember nyomult be a pályára, és a legtöbben azért, ha nem is ezüstöt ünnepelni, de legalábbis ereklyéket, mezeket, hálódarabot, ilyesmit szerezni. Mi, ott a helyszínen, akik a tribünön ültünk, nem is láttuk, hogy valóban megütöttek volna ferencvárosi játékost. A televízióban is csak a Jovic elleni atrocitást lehetett látni, tisztán kivehet?, hogy ?t is a mezéért rohanják meg, az ezért való harcban dühödött meg az egyik "szurkoló", és valóban inzultálja az egyébként közönségkedvenc szerb csatárt. Tehát a többség, a fanatikusok, a huligánok többsége is, nem bosszút állni ment, nem verekedni, nem "zsidózni", hanem mert bemehetett a pályára, és begy?jthetett valamit. Tökölit is megütöttek, hasonló módon, mint Jovicot, és még egy-kéz játékosról is lehetett ezt hallani. De nem a sajátjaink ellen elkövetett merénylet volt a legnagyobb b?n azon a délutánon: több debreceni játékost is kapott pofont, a legdurvább pedig az ellenfél edz?jével, Szentes Lázárral történt, hátulról, nekifutásból rúgta ?t gerincen egy elmebeteg. Nos, történetesen ?t azonosították, ? semmilyen különösebb huligán csoportnak nem volt tagja, nem volt ismert a törzsszurkolók között, egy tucatszurkoló, aki valamiért kivetk?zött emberi mivoltából.

Nagyon jó ügyvédje volt (ismerem, tényleg az), megúsza egy felfüggesztettel. És amit most írok, azt nehogy félreértelmezze bárki is, de tény: ha a pályára beözönl? valóban olyan vérg?zös vadállatok lettek volna, akkor a Debrecen edz?jét meglincselik. Hangsúlyozom, nem azt írom, hogy örüljön, hogy megúsza, hanem azt, hogy a pályára befutók nagy többsége nem akart agresszív lenni, de sajnós volt néhány olyan elem, aki miatt mind a mai nap tart a pokoljárásunk.

Még egy fontos dolog. Azok az emberek, akik már a második féld? közepén elkezdték szítani a feszültséget, és szemmel láthatólag balhézni készültek, nos, ezek az emberek egyáltalán nem t?ntek el a magyar futballpályákról. Egyszer?en nem értem, hogy lehetséges az, hogy tíz év alatt senkinek sem t?nt fel, hogy a botrányért felel?s személyek közül többen ma már biztonsági emberként vannak jelen a magyar focipályákon. Még aki már akkor is amolyan f?biztonságinak t?nik a felvételeken, és menti az embereket, ? is odaszó egyet az egyik debreceni játékosnak. Amúgy a játékvezet?t tudtommal senki sem bántotta, rá ezúttal nem haragudott senki.

Hogy miért történik mindez, arról több elmélet is született. Az egyik egy ismert szokás, a konkurens biztonsági cég szervezte az egészet, hogy a jelenlegi helyébe lépjen. A másik, hogy az összeesküvés-elmélet: küls? elemek, netán személyesen Várszegi provokálta ki, és így akarta tönkretenni a Fradit, hogy el?bb milliókért csapatot csinált, elhinti, hogy tárgyal játékosokkal, majd jön a balhé, és az egész összed?l, mint egy kártyavár. Azért ez egyrészt meredeken hangzik, másrészt többen is mondták, az eseményekre visszaemlékezve: Várszegi nem közvetlenül a balhé miatt szállt ki a Fradiból, hanem azért, mert garanciát akart arra, hogy ez soha többé ne ismétl?dhessen meg. Ezt a garanciát a törvényi szabályozástól remélte, de senki nem foglalkozott vele az akkori döntéshozók közül, a sportminiszter sem, aki kés?bb miniszterelnök lett. Az ? személye a központi szál egy másik összeesküvés-elméletben, és ez annyival er?sebb az el?z?nél, hogy az ? regnálása alatt valóban kizárták a Fradit. De persze hallottam azt is, egyszer?en ilyenek a Fradi-szurkolók, illetve az a rétege, akik el akarták üldözni az akkori tulajdonost. Egy viszont biztos, a biztonsági felkészülés nagyon gyatra és túlságosan jóhiszem? volt, illetve bizony hiányzott a sokat szidott rend?rség. Ha ott lettek volna, valószínű úgy került volna be mindez a krónikákba, hogy volt egy kis h?zöngés, oszlatás, könnygáz, pár rend?rségi el?állítás, és ezzel sokkal olcsóbban megúsztuk volna. Akármennyire fáj, fáj, de nyilvánvaló (volt): büntetést érdemlünk mindezért, nem lehet azt a néhány tucat embert felel?sésre vonni, akik felel?tlenek voltak, hanem mindannyian b?nh?dni fogunk. Akkor még reméltük, aránylag könnyen ki tudjuk majd azt heverni.

Mert a következmény sajnos nem csak a 40 millió forintos pénzbüntetés, pármecses pályabezárás és a hatpontos levonás volt - ez utóbbit némi huzavona után végül el is törölték. Először is szereztünk egy ellenséget, aki akkor nem volt túl nagy, de később az lett. Debrecenben rettenetesen meggyötört minket, és ezt igazán nem vethetjük a szemükre. Mikor két éve Détári lett a Fradi edzője, akkor felmerült Selymes Tibor neve is, akinek a botrány pillanatában elhíresült mondatát idézték sokan: "be kéne tiltani az egész Ferencvárost!". Én nem haragszom rá ezért, abban az idegállapotban nem lehetett tudatában annak, amit mondott. De nem Selymes volt a legnagyobb ellenségünk, hanem Szima Gábor debreceni tulajdonos, aki ott tett nekünk keresztbe, ahol tudott, és sajnos a későbbiekben tudott. Akkoriban nagyon ellenünk dolgozott a közhangulat is. Sose feledjük a sportnapilap hadjáratát, amely össze sem hasonlítható azokkal a csip-csup dolgokkal, amilyenekért mostanában összeakasztotta a bajszát a klubvezetéssel. Akkor napi rendszerességgel gypáltak minket, hol nyíltan, hol burkoltan, hol mások szájába adva. Egy emberként követelte mindenki a példás megbüntetésünket, nem volt elég a 40 millió – amit egyébként jól jött volna később, amikor tényleg elfogyott a pénz. Egy év múlva ugyan felejthetetlen körülmények között megnyertük a bajnokságot, de onnan mér csak lefelé vezetett az út, főleg, hogy a karnyújtásnyira levő BL-szereplést sem sikerült elérni.

A főpróba a kizárásunk volt a Magyar Kupából, az emlékezetes 2005-ös döntő után. Sok emberrel vitatkoztam utána ezen, de én a mai napig úgy vélem, azt az ezüstérmét nem volt szabad átvennie a csapatnak, a horvát játékvezető produkciója után. Az is érdekes látvány volt, ahogyan a döntő után az immár soproni Pintér Attila újröngött - lehet velem vitatkozni. Mindenesetre a főpróba sikerült, és a totális médiakampány után a 2006-os kizárásunk is. Ezt most nem részletezem, emlékszik rá mindenki. A lényeg, hogy 3 évre eltűntünk a térképről, és ezt mind a mai napig nyögjük. Egy gondolat erejéig azért visszatérnék a sportnapilapra: akik a kizárás előtt fröcsögve követelték a megbüntetésünket, annak megtörténte után már látványosan sajnáltak minket. Közben azt harsogták, hogy már az Újpest a legnépszerűbb klub idehaza... És egy másik részletkérdés: az MLSZ-ben addig sem volt ferencvárosi klubalkalmazott meghatározó szereplő, ezután még kevésbé lehetett, ennek a felépítése is hosszú évekig tart. Amúgy elgondolkodott már valaki azon, hogy miért nem volt emberemlékezett óta meghatározó lobija a hazai szövetségben Magyarországnak a legnépszerűbb csapatának? De volt még egy dolog, ami nagyon fájt akkoriban. Nem nagyon emelte fel értünk a szavát senki, még a mi hírességeink se. Amikor a Vasas néhány évvel korábban "megszűnt", akkor óriásplakátok üvöltöttek: "mentsük meg a Vasast!". Értünk azonban senki sem szólt 2006-ban, senki, csak a tábor üvöltötte kórusban a magáét, meg akkoriban más dolgok is történtek, de arról írnak azok, akik a politikával foglalkoznak.

Három évbe telt, mire feljutottunk, át kellett élnünk Berkit, Bobby Davisont, Terry Robinson (micsoda alak volt az is, te jó ég!), a 0-6-ot. Viták, érdekellentétek ma is vannak a klubon belül, és ma már megint más a helyzet a magyar labdarúgásban. Tudom, hogy furcsa dolgai vannak ennek az MLSZ-nek, de nem ezek zártak ki minket, bár mondjuk manapság olyan dolgokért büntetnek minket, amilyenekért még Kistelekiék sem mertek. Úgy t?nik, felépül egy új stadion (ez azért tényleg nem lenne semmi), és talán épül valami foci is, még ha most csak az ötödik hely sikerült, akkor is. De az a 2003-as balhé már több, mint tíz évre visszavetett minket. Gondoljuk csak el, hogy mennyire megváltozott az, hogy hová igazolnak a legjobb magyar futballisták. Annak idején természetes volt, hogy ha felt?nt egy tehetség, akkor irány a Fradi! Ma már Debrecen, Székesfehérvár és hasonló helyekre vágnak és kerülnek sokszor az ifjú tehetségek, helyettünk.

Hogy meglehet-e, változtatni, azt nem tudom, de biztos, hogy id? kell ehhez, mint ahogy ahhoz is, hogy ugyanott legyünk egyszer, mint ahol 2003. május 29-én voltunk.

Hiszem, hogy nem is olyan sokára, sikerül.

Maurer Z.

Szerző a Flag Polgári M?hely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
